

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutraj izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrt leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Namski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na tgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejema ne uredništvo ne upravnništvo.

Oglasi in poslanice se računajo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostou.

Naročnino in oglašje plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obseznih 5 do 6 pol ter stane vsletno 1 gld. 30 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petit-vrstice.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Izjava.

Nesrečno divjanje „iz učiteljskih krogov“ v „Slov. Narodu“ je doseglo gorostasen vrhunec v številki od sobote. Psovki, zavijanja in lažij proli „Soči“ sami tu niti ne omenjamo, ker je vse le pljuska v vodo in nas pušča povsem hladnokrvne. No kar se tiče temeljev naše domače politike v deželni avtonomiji in nasproti tržaški vladi, je pa stopil „Narod“ s svojimi dopisniki popolnoma v službo najsrdečjšega lahoustva in vlade. Lažonski spb karji in vlada ne bi smeli najti za kupe suhega zlata med Slovenci takega lista, kakor je „Narod“. Doslej so šli primorskemu lahoustvu na roko le najbolj sovražni nam nemški listi, v prvi vrsti „Tagespost“; niti „Neue Fr. Presse“ jim ni vselej vstrezala. Vse te pa je prekosal „Narod“, kajti v nobenem teh listov se niso še tako vesramno zavračale temeljne zahteve goriških Slovencev. Da, niti „Corriere“ in „Sentinella“ nista doslej s tolikim cinizmom smešila zahtev goriških Slovencev, kakor je to storil „Narod“ od sobote v dopisu „Z Goriškega“. Tako more pisati le prodana podla duša brez iskrene narodne časti, a priobčevali jih more le list, ki je prodan lahoustvu in vladi!

„Narod“ smeši pojem celokupnosti dežele, ki je uveljavljen tudi glede na šolstvo po vsej Avstriji, tudi na Kranjskem, le na Goriškem ne, jemlje v zaščito „laške lopove in barabe“ (!), katere baje hočemo mi Slovenci „odreti na meh“, da njim na škodo svoje ljudstvo „zbrhitamo“ — in predlaga dva deželna šolska zaloga: enega za slovenske in drugega za furlauske okraje.

(Tam misel se je bila že spočela v nekih e. kr. glavah! Kako je prišel zdaj do nje „Narod“?! — Odprite oči, o slepci, ki gledate, pa ne vidite!)

Ali „Narod“ je šel še dalje! Vzel je v svojo obrambo tudi e. kr. namestnika Goëssa, češ: niti slovenski namestnik ne bi mogel drugače govoriti, ko je nagovarjal ljudstvo proti politički taktiki slovenskega deželnozborskega kluba.

Nam se pero krči, besede nam ne gredo na papir, katere je priobčil „Narod“ v obrambo lahoustva in vlade na Primorskem. To „radikalno“ glasilo se je vrglo z židovsko nesramnostjo tudi na „Sočo“, češ, ona seje srd in sovraštvo med narodnostima, katere posledice padajo na naše glave. — Mi, ki bijemo uprav obupen boj proti divjajočemu lahoustvu, no imamo poguma dovolj, da imenujemo vse lopovščine proti nam s približno pravimi naslovi — imamo zdaj od „Naroda“ svarilo, da bi morali biti bolj krotki, bolj obzirni in „bolj olikanega tona“.

S takimi ljudmi in s „Slov. Narodom“ je od tega dopisa dalje nemogoča vsaka stvarna polemika. Polemizovali smo pošteno in odkrito, dokler smo mislili, da imamo posla s — Slovenci; z ljudmi pa, ki pisarijo hujše nego vsak prodan izdajalec — se ne bomo več resno bavili.

To je naša izjava, katero naj sprejme na znanje ves slovenski narod. —

O veliki večini našega učiteljstva pa gojimo prepričanje, da nima ni najmanjše krivde na vseh teh prežalostnih pojavih. Upamo tudi, da se v kratkem prepriča, kako neumestni, kako krivični so bili vsi ti izbruhli proti poslancem in „Soči“, ki več delajo nego smejo povedati. In s tem končamo!

Uredništvo „Soče“.

Dostavek. — O abstinenci v deželnem zboru porečemo prihodnjici zadnjo besedo. Opozorjamo na to „Sočine“ čitatelje, ker bo od naše strani pravde koner. Kar porečemo, bo veljalo za presojevanje sedanjega položaja Slovencev v deželi.

Naš položaj.

„Agrar Tagblatt“ od četrta se bavi v posebnem članku, datovanem iz Gorice, o goriških razmerah na sploh. (List zasluži priznanja in razširjanja med nami, ker se pogostoma spominja Primorja). Vidi se članek, da pozna temeljito naše razmere, ker povč marsikatero briko resnico, kako se postopa v Primorju s Slovenci in kako z Italijani, in še marsikaj drugega, kar smo tudi mi že pogostoma povdarjali in pretresavali. Nekaj važnejših rečij pa omenjamo tako:

Ko je bil Baden leta 1896. v Gorici, je uplival vsled priprošenj slovenskih poslancev pri merodajnih italijanskih krogih, da bi se določilo za slovensko mestno ljudsko solo kako drugo poslopje, ker Katinellijsva vojašnica za to ni sposobna. Italijani so obljubili sicer, ker jim je v odškodnino Baden ponudil most čez Sočo, da bo po njem Furlanija združena z Gorico. Primernega poslopja za slovensko mestno solo slavni naš magistrat se vedno ni dobil, temveč se je proglasila za sposobno bivša Katinellijsva vojašnica, katero so vojaki pred leti zapustili radi vlažnosti in drugih nedostatkov. Za to, ker je poslopje nezdravo, vlažno, in ker je jako oddaljeno od mesta, zato naj služi sedaj po določbah Italijanov, katerim so se pridružili v poslednjem času še gospoda na upravnem sodiščem na Dunaju, za solo slovenskim otrokom! Lopovščine, katere so uganjali in katere se uganjajo Italijani s slovensko mestno solo v Gorici, so take, da jasno kažejo, kakošni barbari v polnem pomenu besede so tisti, ki trdijo, da se sinovi „avite culture“.

Primernega poslopja za slovensko mestno solo ni, ker jo hočejo popolnoma odpraviti, pač pa se stekajo v državne proračune doneski za most čez Sočo. Lansko leto je bilo zanj določenih 10.000 gld., letos jih je vloženi v proračun za l. 1899. kar 100.000 gld. in tako se nabere v kratkem 360.000 gld., kolikor je potreba za most in menda za druge reči, katere so v zvezi z njim. Baden je šel, prišli so drugi „krmilarji državne ladje“, ki poznajo le še nameravani most čez Sočo, a se ne brigajo več, da bi

prisilili mestni magistrat goriški, naj preskrbi za slovenske otroke primerno poslopje. Vedno po stari metodi! Italijani dobé, kar hočejo, Slovincem se je pa zopet reklo, da za njihove otroke je že dobra Katinellijsva vojašnica!

Italijani so si že leta 1896. mislili: E, kaj, recimo, da damo drugo poslopje otrokom „ščavov“, — dane besede tako ni treba držati, — da le dobimo most! Čez par let se razmere spremene, solo ovrzemo, most pa ostane! Za to že poskrbimo. Res, kakor so ugibali, tako se godi....

Na novi dovozni cesti h kolodvoru za tovarne reči, v najtesnejši bližini z že obstoječimi mitnicami, je postavil magistrat novo mitnico, na kateri treba plačati donesek, kakor pri prvih; prizadeti krogi so protestovali proti temu, potem se je govorilo, da je utok ugodno rešen tako, da bi dovozniki plačevali mitnino le po enkrat, ali tiste resitve ni na dan. Najbrže spi „spanje pravicega“ v kakem zaprašenem pultu v pisarni kake e. kr. oblasti! Na mitnicah pa še vedno pobirajo slovenski denar!.....

Članek se dotika tudi vlade, katera stori za Italijane vse, za Slovane v Primorju pa nič! Pripoveduje, kako se je trudil Rinaldini (nepozabnega spomina!), dobili na Krasu za časa zadnjih deželnozborskih volitev na svojo stran dva slovenska poslanka, katera naj bi bila hodila v goriški deželni zbor tlačanit Italijanom in vladi.

Ali zmotil se je mož, kakor za njim tudi grof Goëss, ki je po Soski dolini preganjal slovenske poslance v deželni zbor. Tudi to ni šlo; zato se je vlada oprijela učiteljskega gibanja, katero utegne tudi izkoristiti za se proti slovenski stvari na Goriškem; koliko plačila dobé za to učitelji, razvidijo sami svoj čas, če se uresničijo vladine nakane. Povdarjali je le potreba, da vlada je vse skozi na strani Italijanov in njihovih poslancev, o katerih pa je znano, da nočejo nič slišati o deželnem šolskem zalogu in tudi ne o povišanju plač učiteljem! — Zato pa udri po slovenskih poslancih!

O znanih „izgredih“ v Batujah pravi, da so bili naperjeni proti „nekemu znanemu irredentisti, ki je bil že obsojen radi razžaljenja Njeg. Veličanstva, in ki

znal ne samo udariti sam, marveč tudi odbijati udarce. Ob enem pa je tudi pazil na gibanje svojih tovarišev ter se nahajal vedno tam, kjer so najbolj potrebovali njegovo pomoč.

Bil je isto tako izboren poveljnik kakor borilec. Njegov bojni krik je bil spodbuda za svojce, pa grožnja za sovražnika.

Rimljanje, videci, da bodo premagani, so jeli umikati se k stebriču. Vročekrvni Galilejci so jih hoteli poditi k pragu palače, toda Ben-Hur jih je pridržal.

„Stojte!“ jim zaklicé. „Tam prihaja centurij s stražo; oni imajo meče in ščite, pred njimi ne vzdružimo. Storili smo svojo dolžnost. Sedaj pa nazaj k vratom, ako se dá.“

In znovič so ga poslušali. Toda skoro na vsakem koraku so se spolikali ob ljudi, ležeče na tleh; nekateri so ječali ter prosili pomoči, drugi pa so ležali kakor mrtvi.

Vendar vsi na tem bojišču niso bili židje. To je bila Ben-Hurovih tovarišev jedina tolažba.

Ko je četa šla mimo centurija, stoječega pri vratih, se jej jame rimski vojščak posmehovali.

„Ha, junaki!“ je dejal. „Kako to, da so si izraelski psi drznili na vojake! A kakšno je njihovo orožje!“

Ben-Hur mu ni ostal dolžen odgovora.

Tisoč glasov je izražalo nakrat vprašanja, in ker nihče ni imel časa niti razuma odgovorjati, je nastal nepopisljiv strah.

Ben-Hur je ohranil hladno kri.

„Ali vidiš kaj?“ je vprašal jednega izmed galilejskih mladeničev.

„Ne!“

„Čakaj. Dvignem te kvisku.“

Pograbil ga je ter dvignil nad svojo glavo s takšno lahkoto, kakor bi bil kak otrok.

„Ni in kaj je tam?“

„Sedaj vidim“, je dejal Galilejec. „re-koliko ljudi, oboroženih z bati, ki bijejo naše. Obblečeni so po židovsko, toda na Vsemogočnega Boga, pes naj bom, če niso to preoblečeni Rimljani... Njihovi bati padajo kakor cepci po človeških glavah...! Evo, vrgli so na tla jednega izmed rabinov, sivega starca. Ne prizanašajo nikomur!“

Ben-Hur postavi mladenca na tla.

„Možje iz Galijeje!“ je zaklical, „to je Pilatovo maslo! Ako me hočete ubogati, pa se maščujemo nad temi nečimniki.“

„Govori, govori! Poslušamo.“

Pogumnejši so rinili naprej na boj. „Umaknimo se k vratom“, zabičnje jim Juda. „Drevesa, ki jih je zasadi Herod, dasiravno ni imel pravice jih saditi, pridejo nam prav sedaj.“

Vsi so kakor jeden mož planili k zidu. Nekateri so lomili debelejšje veje, drugi, močnejši, so pulili drevesa s koreninami vred.

Oboroživši se tako, so šli pogumno na boj.

Med tem časom je na prostoru zmešnjava naraščala čimdalje bolj. Razlegal se je stok, krič in klelev. Nezavedna in osupnena druhal je bežala k vratom.

„K zidu!“ zapove Ben-Hur, „k zidu! Spustite dalje to čredo plašljivcev!“

Na ta način so se umaknili gnječji in ko je tolpa narasla, so dospeli na trg.

„Za menci sedaj! Držite se skupaj!“ je klical Ben-Hur.

Sami niso vedeli, kako in kedaj so se udali njegovemu povelju. Šel je naprej ter delal pot v naglici sestavljenemu oddelku.

Ko so Rimljani, mahajoči z bati na desno in na levo ter rogajoči se druhal — ki jim je kot podsekano klasje padala k nogam — drli neprestano naprej, so prišli kmalu pred borilce, pripravljene na boj.

Njih zaudenje je bilo veliko.

Priteteli so udarci z jedne in z druge strani. Nasprotniki so besno udarili drug na drugega, ker jih je podžigalo k boju plemensko sovraštvo, ter se junaško borili.

Vendar nobeden Rimljan, niti Galilejec, ni bil zmožen, kosati se z Ben-Hurom. On je

BEN-HUR.

Roman iz časov Kristusovih.

ANGLEŠKI SPISAL LUDVIK WALLACE

Poslov. Podravske.

(Drugi zvezek).

(Dalje).

ŠESTA KNJIGA.

Okolo poludne je nastal naliv, pa ni razgnal navala ljudi; nasprotno je on postal čimdalje številnejši, čimdalje trušnejši. Dovolili so si celo obrekovati Pilata — s početka tiho, potem glasno, tu pa tam se je čula celo kaka kletev.

Ben-Hur je vzdurjal Galilejce, da niso kazali nezadovoljnosti. Vedel je, da rimska škornja obdrži zmago nad vsemi drugimi obzirji, in da konve tega spora je blizu.

Pilat je samo čakal, da bi mu židje dali povod in opravičenje k uporabi nasilja.

S svojim zbadanjem so mu dali k temu priliko.

Zares so se v kratkem začeli odmevi udarcev, za njimi pa stok bolesti in krik besnote. V tolpi je zavrelo. Oni, ki so bili zadej, so rinili naprej, oni iz srede so hoteli pririti venkaj, pa so se vzajemno potiskali dalje.

ni hotel razobesiti črne zastave". Dalje: V Furlaniji so bile tudi demonstracije, pa nikdo se ni zmenil za nje, temveč je bilo „oprosčenih več „rudečih“ Italijanov, ki so bili obdolženi razžaljenja Njeg. Velič.“ Vsekakor zanimivo! Če premisliš kazni in pa oprostjenja, pa prideš do takih mislij, katerih ne smeš izustiti, kaj se zapisati. To vsé je prepovedano in skoro prepovedo nam se misliti. Ali kljubu vsemu pritisku naš narod v Primorju misli, in misli vedno več. Z neizbrisnimi črkami piše v njegovo dušo čas zgodbo o trpljenju, katero trpi po krivici. Naš narod misli in z r. m. misli olikano naše slovensko občinstvo, a misli vseh se iztekajo v en sam stavek, ki se glasi: **Tako ne pojde več naprej!** Baš zadnji čas, razni dogodki izza polupreteklega časa, marsikatero kruto postopanje s Slovenci na ljubo Italijanom in pa tista obečana in izpeljana „strengje Bestrafung“, vse to približno in še marsikaj drugega je dalo mnogo misliti in iz teh mislij se je rodil gorenji vsklik: **Tako ne pojde več naprej!** Stopi, kamor hočeš, med prosto ljudstvo ali pa med olikance, povsodi čuješ: „To je grozno, kar delajo s Slovenci v Primorju“; temu sledi zmajanje z glavo in konec je: „Ne, tako ne pojde več naprej, ni mogoče! Mera je polna!“... In na vsa taka dejstva se glasi kot britka ironija okolnost, da je Slovincem ponujal grof Thun — „ministra“!!

Vlada pa tira dalje svojo politiko. Povedali smo že svoj čas, da hoče na vsak način doseči deželni zbor v taki sestavi, da bo mogel zborovati brez Slovincov! Na to dela na vse kripje ter se poslužuje okolstij, kakor jej baš padejo v roke; samo proti Italijanom ne stori nikdar nič, ker bi bilo to v prilog Slovincem. Treba le, te pritisniti ob steno!

Za to pa „avanzirajo“ možje, kateri kažejo svojo uradno „gorečnost“ o raznih prilikah proti Slovincem. Nadkomisar Princič, ki gospodari v Gorici v podružni hiši tržške namestniške palače, pojde baje med čiste Slovence za okrajnega glavarja tje, kamor pošljejo tudi laškega notarja Quarantotta. V namestniški palači v Trstu so obnebeje z nekaterimi zadnjimi imenovanji še bolj „počrnili“, kar ni bilo že poprej dosti „črno“.

V znamenju italijanske in italijanskega duha se gospodari na sploh v Primorju, vsled česar lojalno sovansko, avstrijsko misleče prebivalstvo trpi krivice, — in mera je prekipela!

Vse se maščuje na svetu, vsi grehi in tudi politični grehi, katerih ima vlada v Primorju vse polno na vesti!

Pride čas spoznanja, in morda se še pokesa vlada za svoje politične grehe, kateri so dalekosežni za Italijane in Slovane v Primorju, za prve na dobri, za druge na slabi strani, morda se še pokesa, da je zatirala in zanemarjala pošteni slovenski življenj v Primorju-ter podpirala oni, katerega zastopniki so že nebrojnokrat povedali, kam teži njihovo srce, a kljubu temu po ustih Malfattija še vedno povdarjajo, da „gledé aspiracij Italijanov najvažnejši činitelj v Avstriji je — slavna vlada!“

K našim na sploh zamotanim razmeram v Primorju, k inkviziciji, katera po vzorcu srednjeveških tiranij lepo cvete na Goriskem, v tisti deželici, kjer vlada — „welsche Justiz“, — kakor je pred kratkim rekla praška „Politik“ gledé na postopanje z izgredniki — denimo še naš posebni slovenski položaj, kateri se poostri v poslednjem času, ker nas v „središču Slovenije“ nočejo umeti, temveč se begajo: že tako vzbujene duhove na Goriskem na škodo Slovincem in v hasek Italijanom ter vladi. Neslogo sejejo med naše ljudstvo od tam, od koder bi moralo prihajati pomirjenje, podprto na istinita dejstva v zvezi s splošnim našim položajem.

Ali dobri stvari gre končno zmaga, in za to upamo, da tudi pripade njej zmaga, čeprav so naše razmere sedaj neugodne na vsej črti.

Ne rečemo nič več, temveč zaključujemo: Tako se godi Slovincem na Goriskem koncem „prosvitljenega“ XIX. stoletja zadnje dni meseca novembra 1. 1898!!

Domace in razne novice.

Z odgovorom pravosodnega ministra na interpelacijo našega drž. poslanca, preč. g. dr. Gregorčiča, se peča tudi goriska „Karjola“. Pravi, da je pokazal minister s

svojim odgovorom nasproti Slovincem „la estrema benevolenza“. — Če se torej poravnava kaka nam storjena krivica, smatrajo Italijani to za „estrema benevolenza“. Zavihaji!

Dalje pravi: Zahteva se skoro, da bi „in un Foro italiano“ (Kdo se ne smeje?) se govorilo samo slovenski. Zopet zavijaji! Mi zahtevamo samo to, kar tiče nam in drugega nič. Da se mora pri tem razrušiti kolikor toliko laška krivična prevlada, je umevno samo po sebi!

Potem pa toži „Karjola“, britko toži: Ministerski predsednik pa ni hotel odgovoriti na interpelacijo italijanskih poslancev gledé na izgrede v Trstu, Nabrežini in v Devinu, pač pa je sumničel Trst, kakor bi bile tam bahantske veselice za čaka smrti pok. cesarice“. Tako! Ni odgovoril sicer z besedo, ali tista „strengje Bestrafung“, katero je obljubil italijanskim poslancem, ni izostala, temveč se je izpolnila v najhujši meri. Ali ni to dovolj jasen odgovor?!

Italijani pač smejo biti zadovoljni s tem odgovorom, ker se glasi prav po njihovih mislih, kakor da so ga oni sami narekovali. — — —

Iz predmestja. — (Javna varnost v Gorici). — Neki okoličan nam piše dne 23. t. m.

V torek sem šel po opravkih po Macelski ulici. Mimo mene se pripodi tropica slovenskih učencev 8-10 letnih dečkov iz Vrtojbe. Za njimi je drlo kakih 10 laških dečakov (12-14 letnih) tudi učencev, in sicer iz mesta. Ti so metali kamenje za slovenskimi otroki, ki jim niso nič storili. Oboroženi so bili z pračami, eden je imel še celo oster, pili podoben čavelj na papalici pritrjen. (Aha, Lucheni jim je vzor!) — „Früh übt sich, was Meister werden will“. Jaz jih posvarim. Kaj so mi odvrnili? „B... sklaf, „ser...“ in začeli lučati kamenje za menoj. Kakor jajce debel kamen mi je prifrčal mimo ušes — malo je manjkalo, da ga nisem dobil v glavo. Enega dečka so podrli na tla in ga bili. Neka „Slogina“ učenka je morala gozati pred kamenjem. In to — kakor sem pozneje izvedel — se ponavlja dan za dnevom!

Slovenski starši iz Vrtojbe, se li upate pošiljati svoje otroke mimo take sodrge v solo? Saj človek ni varen življenja! In že taki smrkovci počenjajo take reči, kaj be ž njimi še le, kedar dorastejo!? Kje je redarstvo?! Spi...?!

Bog varuj, da bi slovenski otroci kaj takega naredili; strašen krik bi zagnali lahoni. Ti „benjaminčki“ pa smejo uganjati, kar se jim poljubni! Okoličan.

Drug prijatelj našega lista nam piše tudi dne 23. t. m.

„Pred kratkim je bilo v „Soči“ pisano, kako so nekateri učenci „avite culture“ nekoga 12 letnega učenca pretepli.

V torek ob 4. uri popoldne sem šel mimo Kapucinske cerkve, pa kaj zagledam? Nebroj goriske italijanske fakinaže v strganih hlačicah, od 9-13 let, luča kamenje in pretepa domov iz šole idoče učence (od 8-10 let stare) iz bližnje vasi Vrtojbe. Fakinaža je imela raznovrstno orodje s seboj. Eden je imel piko, drugi kolec, vsi so pa bili oboroženi s pračami, s katerimi so v slov. dečke kamenje lučali. Vse te fakinaže je bilo okoli 15 ali še več, slovenskih otrok je bilo le 7. Ko sem poprašal nekoga dečka, ki se je jokal (so ga namreč topli in s kamnjem zadeli), ali se ta „storija“ večkrat ponavlja ali je bila takrat prvi krat, mi je rekel: Že dolgo časa, skoro en mesec, nas pridejo vsaki dan čakal in kamenje na nas lučati! Ko jih je hotel neki Slovinc pokarati, veste kaj mu so odgovorili? Brut sklaf, Scirillo, cikorija itd. in so ga začeli lučati. To sem videl jaz s svojimi očmi in slišal s svojimi ušesi! Kam plovemo? Ako slavno redarstvo tu ne poseže vmes, potem kdo drugi?!

Torej kar dve pismi, ki potrjujeta dejstvo, kakó surovo ravna laška „nadepolna“ mladina s slovenskimi otroki iz okolice. Kar čakati jih hodijo dan za dnevom z namenom, da jih tepo ter kamenjajo!!

Če bi izvrševalo naše slavno redarstvo svojo nalogo točno, tedaj bi bilo moralo že zdavnaj zapaziti to počenjanje laških barab! Toda pri nas je v vsakem pogledu tako, kakor nikjer drugodi! Neki „peri“ je podrli, kakor smo poročali, slovenskega učenca v Gosposki ulici na tla v blato; v bližini je stal neki redar, ki se je pa bore malo zmečnil zato. Iz gorenjih dveh pisem pa je razvidno, kako surovo delajo s slovenskimi otroki v predmestju, ali nič ne čujemo, da bi jih varovali pred napadi oni činitelji, ki so v to svrhu poklicani! V spomin nam ob tej priliki stopa početje z onim siromašnim slovenskim dečkom, katerega so bili obdolžili, da je odtrgal kosček lepaka. Hitro je bilo redarstvo na nogah in preganjali so ga ser, ter tje, čeprav ni ničesar storil!

Če slavno redarstvo dosedaj morda še ni vedelo (?) o teh lopovščinah mladine „avite culture“, jih več sedaj, in zato pričakujemo, da pogleda večkrat po označenih krajih ter pouči laške smrkovce, kako se imajo obnašati na cesti ter da imajo pustiti v miru slovenske otroke, kateri nikomur nič zalega ne storé! Ali smemo upati, da prepreči slavno redarstvo za nadalje napade na slovenske otroke, ali moramo ostati še za naprej v veri o „dvojni meri“?!

Če se takov barbarizem ne odpravi z goriskih ulic in cest prav v kratkem, poiščemo še drugih potov, da bodo oni, ki so poklicani skrbeti za javno varnost, tudi res skrbeli za isto!!

Pila, prača, kamenje itd., take in jednake reči rabijo laške smrkave barabe proti slovenskim otrokom! — To je orodje, katero nam dá marsikaj misliti. Če se že mladina poslužuje takih sredstev samo za to, da napada ž njimi mirne slovenske otroke, kaj bo takrat, kadar ta mladina odraste?! Gorisko lahonestvo pač lahko razvidi tu, koliko je vredna tista njihova „educazione“, na katero se ven in ven sklicujejo!

Seveda, če laški otrok čuje iz ust staršev samo psovke za Slovence, če se mu v šoli ne vceplja ljubezni do bližnjega, če vidi, kako so slovenski otroci zapostavljeni v mestu vsled lopovščin, katere uganja s slovensko mestno solo visoka laška gospoda, tedaj misli morda, da stori celo dobro delo, ako kamenja ali pa tepe in suje slovenske otroke!

Moralni vzročitelji takih in jednakihih napadov pa so tisti, ki stojé na čelu italijanskemu gibanju v deželi, tisti, ki ga podpirajo, tisti, ki imajo za Slovence samo žaljenja in preziranja ter ista s svojim uplivom vcepljajo drugim Italijanom v srce!

Ti italijanski prvaki in agitatorji ter njihovi podpiratelji so moralni vzročitelji vseh sličnih napadov! In namesto, da bi se odstranilo take življe, jih vedno bolj podkrepljajo od tam, od koder bi jih ne smeli, od koder bi se moralo ravnati z vsemi jednako!! Toda, žal, smo pač v Primorju..... Gorisko lahonestvo, ki se bije vedno ob prsi s svoje „avite culture“, pač smé biti ponosno na svojo mladino, katera obeta biti dobra naslednica dosedanjih laški taktiki v deželi, katera obeta „krotiti“ Slovence v znamenji „pila“, prača in kamenja, — tega „narodnega orožja“ italijanskega!!

Na teh pojavih čestitamo goriskim lahonom in ž njimi vsem njihovim podpirateljem — prijateljem po raznih privatnih in neprivatnih hišah v Primorju.

Ne skodilo bi prizadeti gospodi, če razmislijo o tem: Kateri so večji hudo delci, tisti, ki čakajo s pilami, pračami, kamenjem mirne otroke z namenom, da jih napadejo, ali pa tisti, ki gredo kam brez orožja (en sam nedolžni „fove“ so našli!) zahteval, naj se kdo odstrani iz tehnihih vzrokov?!

Katlineljeva vojašnica in njena oddaljenost od mesta! Nehoté se je moras spomniti, ko čitas, kako delajo v predmestju s slovenskimi otroki iz bližnje okolice. Kaj bi bilo, če bi mestni slovenski starši pošiljali v Podturen svoje otroke?! To bi imela opraviti laška fakinaža s pilami, pračami, kamenjem itd., to bi bilo veselje za sinčke „avite culture“.....

In slovenski otroci, ki bi hodili v strahu pred laškimi barabami v solo v Katlineljevo vojašnico, bi se vračali domov po soli iz nezdravih, vlažnih prostorov s kaljo boleznih v telesu, povrh tega pa še tepeni in kamenjani?!

Kdo torej naj pošilja svoje otroke v Podturen?!

Velike in male oči. — Orožniški postajevojda in selanji „titular-strazmešter“ Grča je moral imeti strašno velike oči, da je videl batujskih „izgrednikov“ kar — 1000. Poročal je — kakor je čitali v zapisniku z nadkomisarjem Princičem „eine über 1000 Köpfe zählende Menge (nach Angabe des Grča)“, vsled česar seveda so prišli vojaki „na pomoč“.

Poznamo tiste velike in male oči! Kadar se gre proti Slovincem, tedaj izvestna gospoda vidi vse podvojeno, a kaj, podvojeno, potrjeno, in če treba, še višje multiplicirajo, samo, da se Slovence pokaže kot prave divjake, za katere ni drugega prostora kot temnice. To so tiste velike oči!

Poznamo pa tudi male. Kadar se gre proti Slovincem v prilog Italijanom, tedaj izvestna gospoda na italijanski strani, čeprav je grešila ta hudo, ne vidi nič, ali pa skoro nič. Vse se pomajšuje, kakor da ni bilo nič; skozi pomajševalnico se gleda na njihova dejanja, skozi povečevalnico pa na ona Slovincov!

Smo pač v deželi neverjetnostij, kjer se gospodari po sistemu „velikih in malih“ oči, ki se odpirajo jednemu v prilog, drugemu pa v škodo, kakor se zljubi baš visoki gospodi na visokih stolcih.

Kazenska razprava radi izgredov devinskih in nabrežinskih. — 19. t. m. je začel zadnji prizor v razpravah radi dogodkov v Devinu in Nabrežini povodom žalostnega dogodka v Genévi.

Na zatožni klopi jih je sedelo 37. Naj znamenitejša prikazen v obravnavi je bil strazmešter Cigoj.

Od vseh onih, katere je v svojih poročilih in pred preiskovalnim sodnikom označil kakor krivce in jih odločno obdolžil, ni na razpravi poznal skoro niti jednega. O Andreju Semoliču je trdil n. pr. v preiskavi, da je le-ta še kake 3 ali 4 dni po izgredih ž njim in da mu je Semolič tudi ovadil več demonstrantov. Na razpravi pa je izjavil Cigoj, da Semoliča nikdar niti ni videl!! Gledé 7 odlozencev, ki so bili toženi le vsled ovadbe Cigojeve, je izjavil ta poslednji na razpravi, da se jih več ne spominja, pač pa je spoznal jednega, trdè, da ga je on

aretoval o isti priliki, dočim izhaja iz kazenskih spisov in kakor so konstatovali tožitelj in branitelj, da dotičnik radi istega fakta niti tožen ni, pač pa da ga je aretoval strazmešter Urh (ne Cigoj) radi nekega drugega fakta. Gledé obtoženca Dorbeža je trdil Cigoj, da ga dobro pozna in da je bil isti na izgredih pri Wildiju, a kar je zaklical Dorbež, da ima ne eno, ampak 100 prič, da je bil takrat najmanj 80 do 100 korakov oddaljen od kamenoloma Wildijevega. In ko je bil Cigoj opozorjen še na neko prav kričeče protislovje, v katero se je bil zapel, zmrčilo se mu je pred očmi in zgrudil se je na tla v nezavesti!

Zagovor dr. Rybáta je bil izboren, da mu je pritrjeval celo dr. Camber.

Po 8. uri se je razglasila razsodba.

Obsojeni so bili: 1. Fran Kacič na 24 mesecev težke ječe, 2. Fran Skabar na 20 mesecev težke ječe, 3. Štefan Kolman na 14 mesecev, 4. Fran Trampus na 5 mesecev težke ječe; 5. Vinko Martin Okretič na 16 mesecev težke ječe, 6. Rafael Novak na 13 mesecev težke ječe, 7. Alojzij Urdih na 5 mesecev težke ječe, 8. Rudolf Sulčič na 6 mesecev težke ječe, 9. Leopold Godnik na 7 mesecev težke ječe, 10. Peter Klarič na 6 mesecev težke ječe, 11. Karl Kolman na 8 mesecev težke ječe, 12. Avgustin Colja na 5 mesecev, 13. Anton Kovacič na 7 mesecev težke ječe, 14. Štefan Kovacič na 3 mesece težke ječe, 15. Josip Frančeskin na 4 mesece težke ječe, 16. Fran Pahor na 15 mesecev težke ječe, 17. Josip Peric na 13 mesecev težke ječe, 18. Danijel Krt na 4 mesece težke ječe, 19. Anton Kozmina na 3 mesece težke ječe, 20. Anton Legiša na 4 mesece težke ječe, 21. Ivan Brajdič na 5 mesecev težke ječe, 22. Anton Besednjak na 4 mesece težke ječe, 23. Ivan Gabrovce radi pregreška po § 305 k. z. na 14 dni strogega zapora. Drugi so bili oproščeni.

Deželne naklade na pivo in žganje. — Pridružje sklepu visokega deželnega zbora in cesarski potrebi, naznanja deželni odbor, da se bodo leta 1899. pobirale naslednje deželne davščine:

- a) po 50 kr. od vsacega hektolitra na drobno potočnega piva;
- b) po 18 kr. od vsacega litra na drobno spečanih žganjin, omenjenih v I. čl. B. II. točka 1 zakona z dne 18. maja 1875 (st. 84. dež. zak.) in po 10 kr. od vsakega litra na drobno prodanih žganjin, nenačedenih v 2. točki istega zakonovega člena.

Pobiranje teh davščin se izroči tistemu, ki poda najugodnejšo ponudbo, bodisi za posamezne okraje, ali pa za celo deželo, za skupno letno svoto, ki se bo v postecipatnih mesečnih rokih plačevala deželni blagajnici.

Kliena cena je določena za

	pivo	žganje
goriško mesto	gl. 3108	gl. 3610
goriško okolico	120	780
ajdovski okraj	96	960
kanalski	48	730
gradski	4	1800
červinjanski	298	3600
korminski	298	660
tržiški	298	600
tolmnski	192	6130
bovški	180	4690
cerkljanski	96	480
sezanski	216	480
komenski	216	480
skupaj gl.	5500	gl. 25000

Dražba za oddajo teh davščin se bo vsrila v uradu deželnega odbora dne 7. decembra 1898. točno ob 10. uri popoldne.

Tako okrožnico so dobila vsa županstva poknežene grofje Goriske in Gradiške.

Pogoji za oddajo so znani; kdor se hoče s pobiranjem teh davščin pečati, naj se oglasi pravočasno.

Zamrla „Čitalnica“. — Nekdo nam piše: „V neki vasi V. v bližini Gorice se je nekaj ustanovilo društvo „Čitalnica“, ki je pa potem 20 let spalo. Pa zopet se je vzbudilo od mrtvih in zopet je umrlo in sedaj spi „spanje pravičnega“.

Kliem Vam: Zbudite to društvo zopet, ne pustite ga razpasti! Skrbite, da bode dobro vspevalo in lep red imelo. Malo dobre volje, pa bo mogoče postaviti društvo zopet na noge! — Torej naprej, prizadeti!“

Požar. — V nedeljo v jutro ob 4. uri je začela goriti Lebherzova tovarna za zveplenke, katera stoji v bližini starega pokopališča na poti proti Mirnu. Ogenj je trajal nad dve uri ter ugnil vse tako, da je škoda za 30.000 glr. Rešiti se ni dalo nič, samo golo zidovje je ostalo. Telo je še večeraj in so imeli radi tega ognjegasci tam še vedno posla.

Zavarovana je tovarna pri „Generalu“ za 2 tretjini vrednostne cene.

Lahonska nesramnost. — „Strengje Bestrafung“ naših izgrednikov se ne zadovoljuje lahonskega časopisja. Zdjaj pisarijo o zdvijanjem slovenskem ljudstvu, katero skujejo duhovniki, deloma učitelji (— „Corriere“ učitelje že nekako izvzema —) in slov. časopisje. Počaščenje g. Plesa ob dohodu v Devin jih jezi in zato bruhajo svoj gnjev na ves slovenski narod, ki je že takó nizko padel(!), da povzdigujejo, česar bi se Lahi sramovali. Tako pripoveduje „Corriere“ od sobote, oni isti nesramni čifutski list, ki je govoril z največjo spostljivostjo o gospodih, ki so n. pr. metali bombe in petarde, o

gospodih, ki so v Gradiscu opljuvali in razrezali slike udov cesarske hiše, o gospodih, ki so v Gorici potokli cesarski orel nad neko tobakarno! In ta čifutska klepetulja se drzne še pobožno oči, zavijati in hinavski gledati „navzgor“ do visoke in mogočne vlade, čes: bi Italijani vendar nismo tako propali, da bi slavili „zločince“, — in klice vlado na pomoč proti tej „kugi“, ki se širi med Slovenci in obliki „fillossera radicale slovena“. — Kaj naj rečemo na tolike lo-povščine?! — (Pardon! Zopet smo pozabili na „olikani ton“. „Slov. Narod“ lepó prosimo, da pomiri svoje nežne „bon-tonske“ cutnice).

„Karljola“ se tudi bavi z deželnim sol-skim zalogom ter pripoveduje, kaka krivica bi se godila, ako bi morala čela dežela skupno prispevali k takemu zalogu, kar pa je edino pravilno. Gorica plačuje direktnega davka okoli 300.000 gld. in potem, po ustanovitvi dež. solskega zaloga bi z italijan-skim denarjem morali se podpirati sloven-ske šole!

Mi pa rečemo, da tisti denar, kateri plačuje Gorica na davkih, ni italijanski, nego slovenski. Slovenci redé Gorico in če bi Slovenci ne hodili v mesto, bi Italijani gladú pomrli. Istotako bi Gorica prispevala po ustanovitvi dež. solskega zaloga s sloven-skim denarjem za slovenske, kakor za ita-lijanske šole! Capito?

„Slovenska Čitalnica v Gorici“ pri-ređi v nedeljo dne 4. decembra 1898. v svojih prostorih „Besedo“ po tem-le vspo-redu: 1. „Pesem lovčeva“, uglasbil Ant. Nedvčič; poje moški zbor. 2. „Čuj glas zvo-nov!“ uglasbil Fr. Abt; poje ženski zbor spremljan s klavirom. 3. „Pozdrav mornarjev“, uglasbil V. G. Broz; tambur. sekstet. 4. „Do-movina“, uglasbil Ant. Foerster; poje mešani zbor in tenor-solo. 5. „Slovó“, uglasbil Fr. S. Vilhar; poje moški zbor in bariton-solo spremljan s klavirom. 6. „Venec deško-mo-ravskih pesmi“, uglasbil V. G. Broz; tambu-raski sekstet. 7. „Kilica slovenskih narodnih pesmi“, sestavil Ant. Foerster; poje mešani in moški zbor. 8. „Srce je odkrila“, vesela igra v enem dejanju; poslovenil Ivan Ame-riški. Osebe: Prigovec, upokojen stotnik. — Pavlinka, njegova vnuka. — Urša, gospodinja. Lazar, nadgozdar. — Kamilo, sin njegov. Pričetek ob 7^{1/2} uri zvečer. Vstopnice in listki za sedeže se bodo prodajali na dan „Besede“ pri društvenem čuvaju in zvečer pri blagajnici. Čitalnični društveniki so vstop-nine prosti, nedruštveniki plačajo po 20 kr. za osebo. Sedeži se bodo prodajali društven-ikom in nedruštvenikom v I. vrsti po 40 kr., v II. vrsti po 30 kr., v III. in IV. vrsti po 20 kr. in na stolih po 10 kr. Vstopnice in listki za sedeže se ne vračajo, ampak naj se blagovoljno hranijo do konca „Besede“. Društveniki in druge mestne in okoliske Slo-vence vabi najljubneje k obilni udeležbi. V Gorici, 28. novembra 1898. Čitalnični odbor.

Čast, komur čast. — Ves slovenski narod se divi toliki samozavesti in energi-čnemu vedenju gospodini Ples in Sole o prihki zadnjih kazenskih razprav radi izgre-dov v Devinu.

Lehko se ponašamo, da imamo Slovenci tako ženstvo, ki je pred nestevitnim občin-stvom, pred sodnim dvorom, da v onem vzri-šenem trenutku, toli samozavestno pripoznalo svoj slovenski materini jezik!

To je vsemu narodu, a posebno nam slovenskim ženam, v ponos in čast! Zato jim izrazimo tem potom svoje srčne simpatije in največje priznanje. Oh enem naj blagovole prejeti tudi naše sožalje na vseh britkostih, ki so jih prebile v težkih urah.

Vstrajajte pogumno tudi v tej nesreči! Naša pravična stvar mora zmagati! Do tedaj vam kličemo iz dna srca! Bog čuvaj vas! Bog živi vas!

Slovensko ženstvo v Trstu in okolici.

Na znanje trgovcem. — V veliki slo-venski vasi na Goriskem je na prodaj hiša, v kateri se nakaja trgovina z jestvinami. Ta trgovina zamore izvestno dobro vspevati, ker je v dobičenem kraju mnogo tovarov in delavskih odjemalcev. Slovenski trgovci, ki bi hotel to trgovino prevzeti, bi gotovo dobro shajali. Treba le, da ima toliko denarja, da zamore trgovino z jestvinami pričeti in vrhu tega se 2—3000 gld. h kupni ceni hiše pri-spevati. — Pomudbe naj se pošiljajo „Naši straži“ in Ljubljani; ta reflektantom naznani tudi natančnejše pogoje in odnose.

Pri nikakih rodbini ne bi smeli pogrešati najboljših dveh ljudskih in domačih sredstev, nature: Dr. Rosa balzam za želodec in pražko d-mače mazilo. Ista se dobita tudi v goriskih le-karnah.

Razgled po svetu.

Njeg. Veličanstvo, presvetli cesar, se je vrnil večerj iz Budimpešte na Dunaj, odkoder pojde v četrtak v Wailsee, kjer bo praznoval svojo 50 letnico.

Slavnostna seja v državnem zboru v proslavo 50 letnega vladanja Njeg. Veličanstva je bila dne 25. t. m. in sicer v pos-lanski in gospodski zbornici. V poslanski zbornici so prišli vsi člani v črni obleki, du-hovniki pa v sutanah. Uniformo je imel samo Welsersheimb, Predsednik dr. pl. Fuchs je govoril slavnostni govor, v katerem je ome-nil vse važnejše dogodbe za časa cesarjevega vladanja; slavil je redke lastnosti, ki dječjo vladarja, ter pozval zbornico, naj zakliče ce-

sarju trikrat „Slava“, kateremu pozivu se je zbornica z navdušenjem odzvala. Zbornica je predsedstvu naročila, naj nje udanostno iz-javo sporoči na najvišje mesto. Schöner-jancanci, socialni demokrati in večina nemških nacionalcev se se-je niso udeležili. — V gospodski zbor-nici je bilo vse v uniformah. Generaliteta je prišla pod vodstvom fem. Becka, episkopat pod vodstvom kardinala Grische in nadškofa Hohna. Predsednik knez Windischgrätz je v daljšem govoru zvalil cesarja in izrazil udanost, ljubezen in zvestobo, ki navdajajo zanj vse narode širne države. Seja se je zaključila s „Slava“ — klici cesarju.

Državni zbor ne more naprej s svojim „delovanjem“. Te dni gredo avstrijski mini-stri zopet v Budimpešto, da se domenijo radi splošnega položaja. Gledé nagodbe se niso ničesar dognali, kaj bo z njo? Treba zopet provizorija, kako ga dognati?! V Avstriji s § 14., ali na Ogerskem ne poznajo takih §§. Obstrukcija tam pa hoče vse strmoljaviti. Obe vladi sta torej v vednih škripcih in si ne vesta nikakor pomagati, da bi bilo prav na vse strani. — Stari grehi!!

Pomiloščnja. — „Prager Abendblatt“ objavlja Najvišjo naredbo z dne 20. nov., s katero so oproščeni kazni vsi oni, ki se nahajajo v zaporu, ker so se odtegnili vojaške-mu naboru, ali pa ki morajo baš iz istega vzroka dalje služiti pri vojakih. Naredba velja za vsa v državnem zboru zastopana kralje-stva in dežele.

„Wiener Zeitung“ objavlja Najvišjo do-lobo o pomiloščnju onih vojakov domo-brancev vse države, ki so bili kaznovani, ker so se hoteli odtegniti vojaški službi, kakor tudi onih, ki niso bili poslušni povelju, na-stopiti vojaško službo. Dalje se pomiloščajo kaznenci, ki niso sledili pozivu k nastopu vo-jaske službe: to velja za armado in mor-marico.

Iz v-rodostojnih virov se zagotavlja še, da vspešno z izdano vojaško amnestijo bodo izdana tudi individualna pomiloščnja za kaznence civilnega stanja, kar se ima razglasiti na jubilejni dan.

Za odpravo poštnine dopisom obrt-nih zadrug. — Obrtne zadruge, organizo-vane v smislu obrtnega reda, so upravni či-nitelji javnega prava, ki so poklicane na polju politiske uprave za važne funkcije; stoje v pisni zvezi z drugimi zadrugami, da se varujejo skupni interesi, kakor tudi z oblast-ni svojega okraja, in sicer neprestano. Poli-tiske oblasti nalagajo obrtnim zadrugam, kajati na znanje odloke, naloge in dr. potom okrožnic, vsako leto morajo sklicevati shode zadrugnikov, seje itd.

Ker je znano, da take zadruge izdajo jako mnogo za poštnino, v slučajih 20. del letnega proračuna, in ker vendar kol javno-pravni činitelji niso povsem oproščene poš-tnine, so stavili v drž. zboru dne 8. t. m. poslanci dr. Weiskirchner in drugi predlog, s katerim naj bi se oprostile poštnine obrtne zadruge prav tako, kakor so iste proste vse javne oblasti.

Italija in Francoska sta sklenili novo trgovinsko pogodbo, kateri je pripisovati ve-liko važnost. Gospodarski položaj Italije je obupen, k temu je pripomogla veliko Fran-coska, ker uvoz raznih pridelkov, posebno vina, v njo je bil Italiji zaprt skozi dolgo vrsto let, odkar je bila slednja zaveznica Nemčije. Politiški nagibi so bili tisti, vsled katerih se je Francoska oddolila za novo trgovinsko pogodbo z Italijo, da jo pridobi na svojo stran vsaj z nevtralnostjo za vse slu-čaje, ki utegnejo nastati odslej, odkar se je Francija sprla z Anglesko radi Egipta. — Vseled tega mora sešasoma odpsati zveza Ita-lije, ali z Nemčijo, ah z Anglesko!

Razgled po slovanskem svetu.

V Trstu je bila večerj velika povodenj, kakorsne ni bila že dolgo vrsto let. Morja je steklo po ulicah, da je bilo na nekaterih krajih vode do 1 m. Škoola je izdatna. Tudi z Reke prihajajo poročila o povodnji, ki proti zopet preplaviti mesto.

Občni zbor politiskega društva „Edi-nost“ je bil dne 13. novembra 1898. kakor smo že na kratko omenili. Sedaj pa se ho-čemo še nekoliko podrobneje baviti s tem veleznanimivim občnim zborom. Ko je pred-sednik Mandič pozdravil navzoče, se spo-minjal smrti pokone cesarice ter se dotaknil sistema, kateri je ostal tudi pod novim namestnikom stari, in se je prečitalo vestno poročilo tajnikovo, se je odstopajočemu od-boru na predlog viteza Nabergoja izrekla zahvala. Iz poročila blagajnikovega je razvidno, da v minolem letu se je pomnožilo število članov skoro za 50%; ali lahko bi se zgo-dilo še marsikaj v tem pogledu, če bi vsi poverjeniki jednako delovali. S tem se je strinjal tudi vitez Nabergoj ter rekel: Žalostno je po naši okolici. Od vseh naših okoličanskih duhovnikov ni storil niti jeden niti jednega koraka, da bi se okrepilo naše društvo. Saj s. ud menda ni nobeden duhovnik. (Klici: Samo g. Kosec!) A ostali? To je žalostno! Povsod po deželi imajo du-hovniki toliko upliva, da dosežajo lepih vspehov; pri nas je to silno zanemarjeno. A zakaj se vsakdo boji delati v prid temu društvu in narodu? Znano vam je, da je slovensko prebi-valstvo v okolici obsojeno na smrt od ma-

gistrata tržaškega, od slavne vlade pa na sužnjost večno. In ker duhovniki poznajo „e razmere, za to se odtegujejo.

Naša dolžnost pa je, da se vzdignemo proti tej obsodbi na smrt in sužnjost ter da se ta obsodba ne uresniči! (Viharno plo-skanje.)

Ni čuda, ko se jim odtegujejo poklicani voditelji, da se je naših ljudi lotila nekaka obupnost. Vendar ta obupnost ni opravičena ter jo je obsojati do cela. Želeti je, da naši ljudje napoje vse sile, da so srčni v tem hudem boju, da se pokažejo vredne slovenske možake! (Pohvala.)

Zavedni možje naj bi delovali na to, da se število udov „Edinosti“ pomnoži. Le tedaj smemo pričakovati boljših vspehov za naše delovanje.

Da se omogoči pristop k društvu, se je določilo 3 vrste udov: po 6 gld. udnine, 3 in 1 gld. na leto.

K točki: Razni predlogi se je ogasil zborovalec Stanko Godina rekoč:

Kakor se je že omenjalo danes, naše razmere so jako žalostne. Tako se nam godi, da na Turskem ni slabše. In od nikoder nam ni pričakovati pomoči. Na Turskem delajo mir vevlasti evropske, če je potrebno to: a za nas se nikdo ne briga. Kje naj se pri-tožimo? Vladi? Vlada poreče, da nam se dobro godi! (Burna veselost). Ali ministrom? Ministri nam poreko, da ne vedo ničesar, a da bodo že pretresali stvar. (Zopet veselost). Po tolikoletnih krivicah bodo se le pretre-sali!!!

Slavni zbor! Z ozirom na te razmere predlagam, da se priredi labor v tržaški okolici, in sicer letos, ob priliki 50-letnice Nj. Veličanstva. Tabor naj izjavi po posebni deputaciji svoje sočestovanje in svojo glo-boko udanost presvetlemu cesarju, ob enem pa naj razjasni Nj. Veličanstvu naše žalostno stanje, našo popolno nezadovoljnost z današnjimi razmerami. Saj, ako pojde tako naprej, danes ali jutri nam zaprož mok, da ne bo-demo mogli več dihati! Pomislite samo, kaj delajo z našimi poslanci! Vitez Nabergoj, ta vzor mož, ne sme zabajati v seje!

Predlog je bil vsprejet, spremljen pe svelu dr. Slavika tako:

Novemu odboru se naroča, da skliče čim prej javen zbor v področju političnega društva „Edinost“.

Potem se je ogasil tajnik Colić, ki je v krasnem govoru med drugim rekel:

Pol. društvo „Edinost“ je razmišljalo, kako bi se dalo naše okoličanstvo rešiti iz klesé, v katerih je tišče. Ko pa stvari stoje tako, da za sedaj niti misliti ni na samo-odpravo okolice in ne bode misliti dotlej, dokler se v Avstriji temeljito ne spremeni sistem, dokler se radikalno ne ozdravi bolni organizem tržaški, — in če tudi z operacijo, jeli smo torej razmišljati, kako bi si vsaj olajšali stanje in ugibali smo: „če ne mo-remo dobiti popolne samouprave, stremimo pa za tem, da dobimo vsaj toliko odduska, kolikor se ga doseči da! Kar se dostaje strogo občinskih stvari, naj okolica ostane združena z mestom, v stvareh pa, katere opravlja občina kakor politična oblasti prve instance, kakor o: jan vlade, naj se okoličani rešijo mestnega jarma; z drugimi be-sedami: delajmo na to, da osnuje posebno okrajno glavarstvo za okolico! (Polvala).

(Konec prihodnjic).

„Slovensko pevsko društvo“ v Trstu priredi koncert v soboto 3. decembra 1898. v re-dutni dvorani gledališča „Politeama Rossetti“. Na koncertu sodeluje popolni vojaški orkester c. kr. pešpolka štev. 97. pod vodstvom gosp. kapelnika. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 krona. Sedeži: I. vrste, naslanjači (poltronice) 1 krono; II. vrste 30 kr. III. vrste 20 kr. — Vspored: I. D. Jenko: „Naprej“, orkester. 2. Flottov: Overture k operi „Martha“, orkester. 3. Förster: „Naše gore“, mešani zbor. 4. Kolaric: a) „Miruj srce moje“, pesem, orkester. Smetana: b) Sekstel k operi „Prodana nevesta“, orkester. 5. Förster: „Ljubica“, mešani zbor. 6. Hum-perdink: Fantazija iz opere „Hänsel in Gretel“, orkester. 7. F. S. Vilhar: „Na vrelu Bosne“, moški zbor in bas-solo. 8. * * „Dalmatinski šajkaš“, dvospjev (tenor in bar-riton) s spremljevanjem orkestra. 9. H. Vo-laric: „Grajska hči“, mešani zbor, s tenor in sopran samospjevom in dvospjevom soprana in alta. 10. Kindl: „Slovenski napravi“, venec, orkester. 11. * * „Plavaj tadja moja“, ženski zbor s spremljevanjem orkestra. 12. Verdi: Duet opere „Nabuccodonosor“, orkester. 13. Förster: „Vodnikov venec“, moški in mešani zbor, s spremljevanjem orkestra. 14. Finale, orkester.

Profesor glasbe na vseučilišču v Petrogradu, Vojteh Ivanovič Glavač, sirom sveta znani virtnoz na glasovirju in harmo-niju, se je odločil dati koncem decembra t. l. in začetkom januarja 1899. nekaj koncertov po slovenskih, hrvaških in srbskih mestih. Kjer koli je dostej koncertoval ta veliki češki umetnik, bodisi v Evropi ali v Ameriki, povsodi je žel priznanja in najmerodajnejših krogih. Do lanskega leta po dolgem času umetnik Glavač ni smel na avstrijska ta brez Najvišjega dovoljenja v naši državi, a sedaj, ko mu je dovoljeno, pohiti najprvo v svojo domovino in potem na slovanski jug. Povsodi ga gotovo sprejmejo z navdušenjem, zlasti v njegovi domovini, za katero pa tudi slovanski jug ne zaostane. Glasovi iz Rusije trdú, da glavna za-

sluga Glavača, kot slovanskega umetnika, obstoji v tem, da je on s svojo odlično igro pripravil tuji svet do spoznavanja ruske in slovanske, glasbe in da je v Veliki Rusiji vedno visoko držal zastavo slo-vanske vzajemnosti na poprišču nmetnosti!

Takega moža Slovani v Avstriji sprej-mejo gotovo z odprtimi rokami, kamor pride.

Velika Rusija je vsprejela v svoje okrilje in vzgojila že marsikaterega izven-ruskoga Slovana, ki bi bil mogoče drugače ostal neznan človek. Iz njenega osredja prihaja med svet marsikaj mož, ki nesó slavo Velike Rusije križem sveta, da se slednji čudi, kako more kaj dobrega in do-vršenega priti iz tiste „barbarske“ Rusije, — katera pa utegne v kratkem prevzeti drugim narodom prvenstvo na vseh poljih mo-derne prosvete in v katere rokah je bo-dočnost Evrope.

Jubilejski darovi za družbo sv. Ci-rlia in Metoda v Ljubljani. — Poslali so med drugimi: Na objavljeni poziv družbe v „Soči“ je darovala šestletnica slovenskih kro-karjev pri „Krajnski Miciki“ v Sarajevu 3 gld. — G. Blaž Zaberl v St. Štefanu pri Šmarijah 54 kr. — Č. g. dekan J. Peternel v Kobaridu je nabral 11 gld. 50 kr. in sicer so daro-vali č. gg.: nabiratelj 1 gld., vikar Sim. Gregorčič 2 gld., vikarji Manzini, Mesar, Čubelj, Sedej, kurat Kalin, beneški župnik Trušnik in dež. posl. Lapanja po 1 gld., kurat Loben in kapelana Košir in Franke po 50 kr. — Č. gg. ljubljanski bogoslovci 35 gld. in 100 iz-slovc. „Pomladnih Glasov“. — Živelj milo-srčni patrijoti in njih nasledniki!

V Črni gorci imajo, kakor čitamo v „Nevesinju“, sedaj še nad 120 državnih sol, tako da prihaja jedna sola na manj nego 3000 duš. Knez Nikola se trudi za izo-brazbo svojega naroda po vseh svojih močeh in narod ga ume.

Wilhelmov zeliščni sok „znamka Schneeberg“

napravila se po zdravniškem prepisu iz sokov na-zdravilnejših, sveže iztisnjenih zelišč in se vporablja na mnoge načine. Ta sok se je po prepričanju najbolj-slovesnih zdravnikov izkazal kot jako koristen pri ka-lju, hripavosti, mahu, prsnih težavah, zasliženju, mahu, bodljajih itd. Veliko odjemalcev potrjuje, da jim je ta sok postal neobhodno potreben in da se imajo le temu sredstvu zahvaliti, da so odnjede bolečine in da imajo mirne noči. Ta sok se posebno priporoča kot preservativ ošeham, katero trpi pri gr-dem ali meplenem vremenu ali na popotovanju na nahodnih afekecijah. Vpliva pomirjivo in kreplivo na vneto slizno mreno jabolka, sapnika in njega raz-rastke (bronhije), pospešuje izpljune s tem, da raz-širja v prsih ugodno toploto, odvaja navale krvi na te dele telesa, raztvori črnokrono zastanke v trebuhu brez skode prehlavljanja, katero marveč krepi in ojači z primesanimi blagoslojenimi prvimi. Ker je prijel-nega okusa, ni le otrokom všeč in koristen, ampak je potreben tudi starim, na plućah bolnim ljudem, je dobrodošlo sredstvo javnim govornikom in povsem pri-neštem glasni ali celo hripavosti. Pri lahkih nahod-nih afekecijah se vzame nalačen vsak dan zjutraj in zvečer, vsakokrat eno uro pred ali po obedu, eno do dve žlici in se povisa po nekoliko dneh na tri žlice. Pri dolgotrajnih, zastarelih slučajih naj se vzame po dve žlici tri ali štirikrat na dan, in sicer zjutraj in zvečer, kakor je zgoraj povedano, poleg pa se eno uro pred kosilom in tri do štiri ure po kosilu. Otroci pod enim letom dobé vsakrat eno žličico, starejši pa dve do tri žličice. Hrana pri vživanju „Wilhelmovega zeliščnega soka znamka „Schneeberg“ naj obstoji iz lahke prehraviljivi, zlasti svežih mesnih jedi, izklju-čevši vsako opojno pijačo in izpuštvši zabeljone, kisle in napenajoče jedi. Cena steklenice z navodom o po-rabi je 1 gld. 25 kr. a. v. — Zavojino v zabojkih se računa po 20 kr. Poštni zavoji po 6 steklenic proti povzeju 5 pl. franko na vsako avstro-ogrsko pošto. Naročila se izvrše najhitreje.

Pristno izdeluje le Franc Wilhelm, lekarnar v Neunkirchen pri Dunaju, kamor naj se nasloviyo vsa naročila. VI.

Poslano.*

Odgovor na predzodnjo „Soči“: Javljam, da nisem še nikoli potoval za gosp. Ant. Jerkiča, fotografa v Gorici ali Trstu, ter tudi nikdar ni nikogar v njegovem ali pod nje-govem imenom fotografiral, kar lahko doka-žem sam ali vsi oni, katere sem fotografiral pozneje, ko sem odstopil od g. Sr. Magoliča v Celju, kakor tudi poprej.

Kar pa piše v „adnji „Soči“ g. Sr. Ma-golič iz Celja, je bilo pa nepotrežno zato, ker, odkar nisem več njegov pomočnik, se tudi nihčemu ne predstavim za potovalca ali pomočnika njegovega, kar tudi lahko do-kažem.

Fran Weiss
slovenski fotograf
s Štajerskega.

*) Za sestavke pod tem naslovom je vredništvo odgovorno le toliko, kolikor nalaga tiskovni zakon — Op. ur.

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izde-lovanje aromatiških izcedkov, likv-rov itd. tvrde

Fratelli Marega Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:

konjaka, slivovke, tropinovec in najfinjših likverov.

Tovarna vinskega kisa

po edino racionelni sistemi „Pasteur“

Makuc Ferdinand

pooblaščen in priznani pirotehnik
v Gorici, ulica Rabatta št. 20.

Priporočam se prečastitim cerkvenim predstojništvom in slavnim županstvom za napravno umetnih ognjev, posebno papirnatih topičev, o priliki slavnosti, katere se bodo vršile dne 2. decembra t. l. v proslavo 50-letnega vladanja Njeg. Velič. cesarja Franca Jožefa I.

Naprosena so slavnoista morobitna naročila doposlati pravočasno, da se ista izvrše točno v popolno zadovoljnost gg. naročnikov.

Otvoritev gostilne. Podpisani naznanjam slav. občinstvu v mestu in na deželi, da sem odprl v Kapucinski ulici št. 2 v lastni hiši

gestilno pri „zlatem križu“
(po domače „pri Lizi“). Tam točim dobro belo in črno vino, svoj pridelek iz Prvačine in Dornberga, izvršno Puntigamsko pivo, ter imam na razpelaganje jedi ob vsaki uri. Lepa, čedna prenočišča. Za v okolico vožne priliko. Priporočam se slavnemu občinstvu za mnogobrojen obisk ter ostajam z odličnim spoštovanjem
Ivan Katnik, gostilničar in posestnik v Kapucinski ulici 2.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka **E. Riessner, v Nunski ulici 3,** (nasproti nunski cerkvi)

priporočam preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd., vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporočam slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo. (F. cl.)

Konsorcij gorjskih pekovskih mojstrov javlja p. n. gospodom pekom v deželi, da ima v zalogu **kvazu najboljšje kakovosti** po 56 kr. kg.

Obiniti se je na G. D. Conforto na Kornu št. 12 in v pekarni: Karola Drašček, na Kornu št. 3, Peter Tomasini v Rabatištu št. 12, Andrej Fait v Gledišni ulici št. 5 in Ivana Budinja v ulici Parcar št. 16.

ODLIKOVAN
fotografski atelje
Anton Jerkič
na Travniku št. 11 v Gorici, podružnica na Acquedotto št. 25 v Trstu, priporočam se slavnemu občinstvu v mestu in na deželi v blagohotno podporo.

Anton Pečenko
Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
41 52-43 priporočam
pristna bela in črna vina iz vipavskih, turlanskih, **briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.**

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.
Cene zmorne. Postrážba pošena.

Krojški mojster
FRANC ČUFER
v Gorici
v ulici sv. Antona št. 1, izdeluje **VSAKOVRSNE OBLEKE** za moške po meri, bodisi fine ali priproste.
10 52-44
Priporočam se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa učencem ljudskih in srednjih šol za obila naročila.

100 do 300 gld. mesečno lahko zaslužijo osebe vseh stanov in v vseh krajih s prodajo zakonito dovoljenih drž. papirjev in srečk, a da ni potrebna glavica in ni nikakova novarnost. — Ponudbe pod Ludwig Usterreicher, VIII Deutsche gasse 8 Budapest. 10-2

Ed. Pavlin v Gorici
v Nunskih ulicah št. 10
nasproti gostilno „Belega zajca“

priporočam preč. duhovščini in sl. občinstvu svojo veliko zalogo nagrobnih vencev vsake vrste, rož za cerkve, palm, šopkov za nove tnaše in poroke, voščeni sveč, mrtvaških oblek, rakev vsake velikosti, zlatih črk, lesenih stojal za palme, zlatih loncev, svilatih trakov vsake širjave in barv, črno rumenih, trobojnih, bisernih vencev, papirja (manšete) za šopke, papirja v vsakih barvah za izdelovanje cvetlic. Belega in črnega papirja in zlatih nog za rakeve, zlata za olepšanje.

Vse po nizkih cenah!!!
Opozorjam tudi, da tiskam črke na perilo in sprejemam vsa v to stroko spadajoča dela.

Špedicijska poslovnic
Gašpar Hvalič v Gorici
30 51 40 v ulici Morelli 12
se toplo priporočam Slovincem v Gorici in z dežele.

Ambrož Furlan
trgovec
z jedilnim blagom
— na Tržaški cesti št. 4 v Gorici —
priporočam kavo, riž, sladkor, moko, žito, otrobe, cement, vse poljske in domače pridelke, prodaja tudi kroglice za igro, likerje ter žganja na debelo in na drobno.
Podružnica je:
v ulici Parcar št. 10 v Podturnu.
Postreže vesno in po zmerni ceni.

Muzikalije
izdane po „Glasbni Matici“ v Ljubljani in raznih drugih izdajateljih ima v zalogi in prodaja po originalnih cenah

Anton Jeretič v Gorici
ki ob enem priporočam svojo dobro urejeno knjigovoznico, v katero sprejema vsaktero knjigoveško delo, od najcenejšega do najfinejšega, po zmernih cenah. Nadalje izdeluje in prodaja **zvezke za šolo** po navodilu sl. e. kr. dež. šolskega sveta, iz dobrega papirja, za samih **60 novč. 100 komadov.**

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
pri „Petelinu“ v Trstu v ulici Ghoga št. 7.
je v bližini južnega kolodvora jedina avstro-ogerska gostilna
s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.
Kuhinja domače z okusno pripravljenimi jedmi.

Trgovina z jedilnim blagom
G. F. Resberg v Gorici,
v Kapucinski ulici št. 11
ter podružnici na Kornu št. 2
priporočam to-le blago:
Stadkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino prímese — moko — gris — drobne in debele otrobe — turšico — zób — sol — moko za pítanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijol itd. 3 20 50
Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Vinarsko
in
sadjarsko društvo za Brda
v Gorici
prodaja pristno **brisko rebulo.**

OGLAS.
Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem po 17-letnem praktičnem svojem delovanju, v prvih gorjskih izdelovalnih utežih otvoril
v **Semeniški ulici št. 8**
lastno zalogo z izdelovalnico **tehtnic raznovrstnih sistemov in višine,** v kateri izvršujem **vsa naročila, ki spadajo v to stroko,** kar najhitreje in po najnižji ceni. Referenca o izvršenem delu more dati slavno županstvo v št. Andrežu, kjer sem izdelal občinsko tehtnico.
Preveznam v mehanično popravilo vsakovrstne uteže, kolesa, šivalne stroje in slične reči.
Imam **glavno zalogo koles prvih ameriškanskih sistemov,** katera so **priznana najboljša.** — Vedno pripravljen na izvršitev se beleži udani
KAROL KOMEL,
169 20-15 v Semeniški ulici številka 8.

Goriško pivo!
(na Goriščoku II).
Podpisani priporočam svojim p. n. odjemalcem svojo posebno dobro užežano izvozno, marečno in uležano pivo najboljšje kakovosti, dobiva se v sodkih po 1/2, 1/4 in 1/8 H. kakor tudi v posebnih steklenicah. Zajedno naznanjam, da sem v minolem letu svojo pivovarno znatno zboljšal in da sem rabil za varjenje dobrega piva le najboljšje blago: Zatečki hmelj in hanaški ječmen. 6 26-13
Proseč p. n. odjemalce, da se z zaupanjem obracajo name in si obilno naročajo zagotavljam, najtočnejšo postrežbo. Z najodličnejšim spoštovanjem
Fr. Wanek, pivovar.

Wertheimer Triplex je v rabi tudi v cesarskem dvorcu.
Sivalni stroj na stojalu, ki se gonil z nog; zlatna cena gld. 35 50
Wertheimovi šivalni stroji.
Priznana najodličnejši stroj za družine in obrti, ki šiva brez ropota, ter ima vsa zboljšanja novejšje dobe. Zahtevajte cenike in vzorce za šivanje!
30 dnevni čas za poskušnjo. 5 letno pisмено jamčenje. — Vsaki stroj, o katerem se v času poskušnje ne pokaže, da je izvrsten, vzamem nazaj na svoje stroške brez ovir. Samo direktno obveščanje z občinstvom brez zastopnikov, zato je prodaja za polovico cenejša od cen. ki so drugače običajne za prve fabrikate.
Poznate že Wertheimer-Triplex (Nov patent)?
Sihlmashinen Versand-Haus STRAUSS
Wien, IV. Margarethenstrasse 12.
Moja gospa je jako zadovoljna z Wertheimovim šivalnim strojem, kateri je dobila od Vas. Lahak tok, brez ropota, lepo delo, jednako, če se šiva močnejše ali slabše blago, vse to je vredno obdobjanja. Originalni Singerjev stroj mojega soseda, ki je stal na obroke gld. 85, ni prav nič boljši. — Z najboljšjo zahvalo in s spoštovanjem
Ferdinand Benz, gozd. uradnik.
Vares (Bosna) 27. sept. 1898.

Teodor Slabanja
srebrar
v Gorici, ulica Morelli 12

priporočam veččastiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje cerkvenih posode in orodja. Staro blago popravi, pošlji in posebri v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj ravne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, oblažaje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevaler sam lahko določi. — Pošilja vsako blago 149 poštnine prosto!

Trpeči na plučah, v grlu, na duhu in trakealni!
Kdor se hoče iznebiti enkrat za vselej plučnih ali trakealnih bolezni tudi zastarelih, boleznih na duhu, katere se dozdevajo neozdravljive, naj uporablja **čaj za bolezni na plučah in v grlu A. Wolfky.** Tisočere zahvalnice jamčijo pristnost tega čaja. Zavoj, kateri zadoštuje dva dni stane 75 kr. Zvezki gratis. Pristnega dobiva se edino pri trdki **A. Wolfky, Berlin, št. 37.**
26 13 251 S.

Najbolji goveji prah
iz Barthelovega krmilnega apna obvaruje pred lizanjem in žrenjem less. Zabranjuje mehko kostij in modlost, vzroča slast v žrenju, krepi prebavljanje, poveča množino mleka in moč za delo ter da izvršno meso.
Za vso govejo živino je pri letošnjih slabih picah velike važnosti.
Navodila pošiljajo se na zahtevo zastonj. Na poskušnjo 5 kg. za 1 gld.
M. Barthel & Comp. Dunaj
X., Replergasse 20.

Usojam si slavnemu občinstvu, naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na **kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese, sadje, ribe, vina itd.**
Pošiljate v omotih po 5 K. oddajam po pošti, one od 30 K. naprej pa po železnici s povzetjem.
Take pošiljate se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krečmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali žele o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katere se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe in rako, sveže sadje, fino olje itd.**
Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.
Cenike deposijem radovoljno in brezplačno. Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blago po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence. Tudi sprejemam zas'opstva in vsakojaka posredovanja.
Z odličnim spoštovanjem
Ernest Pegan
TRST
(cl.) v ulici S. Francesco št. 6.

Dr. Rosa balzam | **Pražko hišno mazilo**
za želodec 290, 26-22
iz lekarni **B. FRAGNER-ja V PRAGI**
je splošno, že 30 let znano **domače zdravilo,** katero pospešuje tek, olajšuje prebavo in lahko odvaža. Pri rednem uporabljanju ojačuje prebavne organe in jih drži v pravem toku.
Velika steklen. 1 gld., mala 50 kr. S pošto 20 kr. več.
je staro, najprej v Pragi uporabljavano hišno zdravilo, katero vzdržuje čiste rane in jih tudi obvaruje nečistobe ter ublažujoče deluje na vročino in bolečine.
V obrokih po 35 in 25 kr. S pošto 6 kr. več.
Pozor! Vsi deli zaboja so zaznamovani s zraven natisnjeno in zakonito priznano zaščitno znamko.
Glavna zaloga: **Lekarna B. FRAGNER-ja „pri črnem orlu“ v Pragi,** Mala strana, na voglu Spornarve ulice, potem v Gorici v lekarnah Cristofolletti, Gliubich, Pontoni in pl. Gironeoli.
Dnevno razpošiljanje po pošti. — Zaloga v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.